

Warszawa, 9 grudnia 2022 r.
KL/504/250/AB/2022

Pan

Tomasz Grodzki

Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Pani

Maria Koc

Przewodnicząca Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Pan

Adam Szejnfeld

Zastępca Przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowni Państwo,

W związku z trwającymi pracami legislacyjnymi nad ustawą o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (druk senacki nr 884), przekazuję uwagi Konfederacji Lewiatan.

Z poważaniem

Maciej Witucki

Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Uwagi Konfederacji Lewiatan do ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (druk senacki nr 884)

Do wiadomości:

Pani Anna Moskwa – Minister Klimatu i Środowiska

**Uwagi Konfederacji Lewiatan do ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu
(druk senacki nr 884)**

Lp.	Jednostka redakcyjna ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
Uwagi ogólne			
1.	Uwaga dot. art. 6 ust. 2 ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Ustawa o Cenach Gazu)	<p>Postanowienia art. 6 ust. 2 ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (druk senacki nr 884) - dalej: „Ustawa o Cenach Gazu”, dotyczące terminów składania wniosków o wypłatę rekompensaty oraz terminów wypłaty rekompensaty dla podmiotów uprawnionych, są niekorzystne dla sprzedawców paliw gazowych i zagrażają ich płynności finansowej, z związku z czym wnioskujemy o ich zmianę w sposób zaproponowany poniżej.</p> <p>Art. 6 ust. 2 Ustawy o Cenach Gazu stanowi, że:</p> <p><i>„W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokонуje wypłaty rekompensaty w terminie 45 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku”.</i></p> <p>Zapisy Ustawy powodują znaczny wzrost zapotrzebowania finansowego Podmiotów uprawnionych, o których mowa w Ustawie, z uwagi na ustalone w nim terminy, tj.:</p> <p>(i) termin składania wniosku o wypłatę rekompensaty, tj. do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, dla którego składany jest wniosek o wypłatę rekompensaty (Art. 5 ust. 2 Ustawy);</p> <p>(ii) terminów wypłaty rekompensaty przez Zarządcę Rozliczeń S.A., tj.</p> <ul style="list-style-type: none"> • termin na weryfikację wniosku przez Zarządcę Rozliczeń S.A. do 14 dni od dnia otrzymania wniosku od Podmiotu uprawnionego oraz 7 dni na usunięcie braków formalnych (art. 6 ust. 4 Ustawy); • termin na wypłatę rekompensaty, tj. 45 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku (art. 6 ust.2 Ustawy). 	

		<p>Przy założeniu, iż wniosek Podmiotu uprawnionego został sporządzony do dnia 15. następnego miesiąca, wypłata rekompensaty przez Zarządcę Rozliczeń S.A. może nastąpić od 60 dnia do 81 dnia po miesiącu, dla którego składany jest wniosek o wypłatę rekompensaty.</p> <p>Przykładowo: Przyjmując sprzedaż miesięczną na poziomie 400 000 MWh, cenę zakupu paliwa gazowego na poziomie 538,79 zł/MWh (Art. 24 ust.1 Ustawy) oraz wpłatę rekompensaty po 60 dniach, tj. w dniu 30.03.2023 r. wzrost zapotrzebowania finansowego Podmiotu uprawnionego w postaci dodatkowego kredytu lub pożyczki w celu dokonania płatności za dostawę paliwa gazowego wyniesie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w lutym 2023 => 135 448 000 zł (luka finansowa w płatność za dostawę gazu w styczniu 2023)*, • w marcu 2023 => 270 896 000 zł (luka finansowa w płatność za dostawę gazu w styczniu 2023 oraz lutym 2023¹) <p>Mając na uwadze wskazany powyżej wzrost zapotrzebowania finansowego Podmiotów uprawnionych, Ustawa o Cenach Gazu w obecnym brzmieniu może skutkować utratą ich płynności, a w konsekwencji doprowadzić do ich upadłości.</p> <p>Ponadto przyjęcie terminu 45 dni na wypłatę rekompensaty wobec sprzedawców paliw gazowych, podczas gdy podmioty uprawnione na innym rynku regulacyjnym otrzymują rekompensatę wcześniej, dzięki czemu nie muszą ponosić kosztów finansowania różnicy cenowej, narusza konstytucyjną zasadę równości. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego zasada ta ujęta w art. 32 Konstytucji RP polega na tym, że wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych), charakteryzujące się daną cechą istotną (relewantną) w równym stopniu, mają być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez różnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących.</p> <p>Trudno znaleźć jakiegokolwiek racjonalne powody dla ustanowienia tak długiego okresu, w którym zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty dla sprzedawców paliw gazowych. Projektowany termin 45 dni na wypłatę rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych działających na rynku paliw gazowych sprawia, że ta kategoria podmiotów zostaje w rzeczywistości objęta zasadami rekompensaty na warunkach znacznie bardziej niekorzystnych niż inne podmioty uprawnione na innym energetycznym.</p>
--	--	--

¹ *Zapłata za dostawę gazu 215.516.000 zł (400.000 MWh x 538,79 zł/MWh), w tym z środków pochodzących od odbiorcy uprawnionego w kwocie 80.068.000 zł (400.000 MWh x 200,17 zł/MWh) oraz rekompensaty od Zarząd Rozliczeń w kwocie 135.448.000 zł (400.000 MWh x 338,62 zł/MWh) przejściowo w okresie 60 dni finansowanej przez Podmiot uprawniony.

	<p>Powyższe potwierdza chociażby istnienie art. 14 pkt. 2 ustawy dnia 15 września 2022o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw Dz.U.2022.1967), dotyczący sektora ciepłowniczego, który stanowi, że:</p> <p>„W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty podmiot wypłacający zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku (...)”</p> <p>Zaproponowany w Ustawie o Cenach Gazu 45 dniowy termin wypłaty rekompensaty jest najdłuższym terminem występującym w ustawach o rekompensatach dotyczących różnych sektorów energetyki. Można uznać, że takie działanie jest dyskryminujące wobec sektora gazowego i stanowi naruszenie ww. konstytucyjnej zasady równości. Zastosowanie terminu wypłaty rekompensaty zgodnego z terminem zastosowanym chociażby w sektorze ciepłowniczym, który wynosi 14 dni zapewni równe traktowanie przedsiębiorstw.</p> <p>W związku z powyższym, Konfederacja Lewiatan zwraca się z wnioskiem o uwzględnienie w Ustawie systemu wypłat zaliczek na poczet rekompensaty na wzór tych, które wprowadzone zostały w art. 11 ust. 3 do ust. 11 obowiązującej Ustawy z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2022 r. poz. 202).</p> <p>Jednocześnie, Konfederacja Lewiatan zwraca się z wnioskiem o uwzględnienie poprawki do Ustawy o Cenach Gazu, której celem jest:</p> <p>1) skrócenie terminu wypłaty rekompensaty wynoszącego 45 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku do terminu wypłaty rekompensaty wynoszącego 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku;</p> <p>w następującym brzmieniu:</p> <p>Art. 6 ust. 2 ustawy:</p> <p><i>W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.</i></p> <p>Ponadto w obecnym brzmieniu Ustawa o Cenach Gazu będzie skutkować wzrostem zapotrzebowania finansowego oraz wzrostem kosztów finansowych Podmiotów uprawnionych w związku z ustalonym długim terminem wypłaty rekompensat przez Zarządcę Rozliczeń SA (Art. 6 ust. 2 Ustawy o Cenach Gazu).</p> <p>W związku z powyższym wydaje się zasadne uwzględnienie zmiany w Rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie szczególnych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz.U.2021.280), która to zmiana będzie miała na celu uznanie kosztów finansowych Przedsiębiorstwa uprawnionego za uzasadnione</p>
--	--

		koszty taryfowe. Koszty finansowe związane z finansowaniem rekompensat będą znacznym kosztem działalności Podmiotu uprawnionego.
--	--	--

2.	Art. 13 ust. 1 oraz ust. 4 Ustawy o Cenach Gazu	<p>Jest:</p> <p>Art. 13 ust.1:</p> <p><i>„W przypadku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot uprawniony, które wpływają na spadek ceny paliw gazowych wynikających z taryfy zatwierdzonej na 2023 r. lub część tego roku, w tym zmiany dotyczącej warunków zakładanych przy kalkulacji tej taryfy, podmiot uprawniony występuje do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie obniżenia cen paliw gazowych ustalonych w taryfie, w terminie 14 dni od tej zmiany.”</i></p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p><i>„W przypadku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot uprawniony, które wpływają na spadek lub wzrost ceny paliw gazowych wynikających z taryfy zatwierdzonej na 2023 r. lub część tego roku, w tym zmiany dotyczącej warunków zakładanych przy kalkulacji tej taryfy, podmiot uprawniony występuje do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie obniżenia lub podwyższenia cen paliw gazowych ustalonych w taryfie, wraz ze wskazaniem terminu od kiedy spadek lub wzrost ceny paliw gazowych wynikających z taryfy zatwierdzonej na 2023 r. lub część tego roku, w tym zmiany dotyczącej warunków zakładanych przy kalkulacji tej taryfy będzie obowiązywać, w terminie 14 dni od tej zmiany”.</i></p> <p>Art.13 ust.4</p> <p>Jest:</p> <p><i>„W przypadku zatwierdzenia zmiany taryfy, o której mowa w ust. 1 albo 2, zawierającej obniżoną cenę paliwa gazowego, do ustalenia wysokości rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych, jako cenę paliw gazowych wynikających z taryfy stosuje się – od dnia złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę taryfy – cenę ze zmienionej taryfy”.</i></p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p><i>„W przypadku zatwierdzenia zmiany taryfy, o której mowa w ust. 1 albo 2, zawierającej obniżoną lub podwyższoną cenę paliwa gazowego, do ustalenia wysokości rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych, jako cenę paliw gazowych wynikających z taryfy stosuje się – od dnia wskazanego przez przedsiębiorstwo energetycznego we wniosku o zmianę taryfy – cenę ze zmienionej taryfy”.</i></p>
----	--	--

		<p>Zaproponowane zmiany wynikają z faktu, że na zmianę obowiązującej taryfy w takim samym stopniu powinny wpływać nie tylko obniżenie, ale i podwyższenie cen paliwa gazowego. O ile taka możliwość dotychczas istniała, o tyle zawsze podwyższenie cen paliwa gazowego w zatwierdzonej taryfie wynikało od dobrej woli Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.</p> <p>Ponadto, zaproponowana zmiana ma na celu uszczegółowienie terminu obowiązywania obniżonej lub podwyższonej ceny wynikającej z taryfy. Wynika to przede wszystkim z faktu, że np. zawarcie umowy sprzedaży paliwa gazowego jako zdarzenie wpływające na zmianę ceny, co do zasady oznacza, że obniżona lub podwyższona cena paliwa gazowego obowiązuje dopiero od określonego terminu/dnia wskazanego w tejże umowie, a nie od momentu jej zawarcia. Zatem cena zmieniona powinna obowiązywać faktycznie od momentu, kiedy nastąpiła, a nie od momentu złożenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wniosku o zmianę taryfy.</p>
3.	<p>Uwaga dot. ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (Ustawa o Cenach Energii), zmienianej w art.61 - Ustawy o Cenach Gazu</p>	<p>Dostrzegamy pozytywny aspekt propozycji wprowadzenia zmian do <u>ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (Dz. U. 2022 poz. 2243)</u> - dalej Ustawa o Cenach Energii - w zakresie art. 3 ust. 2 pkt 3 o treści:</p> <p><i>„3) których umowy sprzedaży, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne albo umowy kompleksowe, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, przewidują określanie ceny energii elektrycznej na podstawie formuły cenowej odnoszącej się do wartości indeksów giełdowych publikowanych po dniu 23 lutego 2022 r. na giełdzie towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych albo którzy po dniu 23 lutego 2022 r. dokonali wyboru terminu zakupu energii elektrycznej skutującego określeniem ceny energii elektrycznej powyżej ceny maksymalnej w przypadku gdy umowy sprzedaży, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne albo umowy kompleksowe, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, przewidują określanie ceny energii elektrycznej na podstawie wyboru przez odbiorcę końcowego terminu zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych”</i>,</p> <p>Jednocześnie pragniemy zwrócić uwagę, że propozycja zmian art. 8 ust. 6 oraz art. 8 ust. 9 Ustawy o Cenach Energii może budzić wątpliwości interpretacyjne sprzedawców, którzy zawierali ze swoimi klientami umowy na podstawie formuły cenowej o której mowa w propozycji art. 3 ust. 2 pkt 3 Ustawy o Cenach Energii.</p> <p>Przykład: cena energii czarnej na 2023 r. wyznaczana (indeksowana) w oparciu o notowania BASE_Y-23 na giełdzie towarowej (TGE) w okresie 01.01-15.12.2022 r. spełnia kryteria zawarte w proponowanym art. 3 ust. 2 pkt 3 Ustawy o Cenach Energii.</p>

	<p>Czytając proponowany zapis art. 8 ust. 9 ustawy o Cenach Energii o treści poniżej:</p> <p><i>„9. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, w odniesieniu do rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych w okresie od dnia 24 lutego do dnia 14 października 2022 r, lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, w zakresie dostaw energii elektrycznej zrealizowanych od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r., przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym, zwaną dalej „ceną umowną”, w zakresie ograniczonym do sumy składowych ceny umownej, o których mowa w ust. 10, zwanym dalej „zakresem referencyjnym ceny umownej”, a ceną maksymalną.”,</i></p> <p>sprzedawcy wnioskują, że jest to zapis, który powinien mieć zastosowanie dla umów, których cena wyznaczana jest jak w przykładzie powyżej.</p> <p>Jednocześnie zapis art. 8 ust. 6 ustawy o Cenach Energii o treści poniżej:</p> <p><i>„6. Podmiotom uprawnionym stosującym cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych, lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, po dniu 14 października 2022 r., rekompensata przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną referencyjną miesięczną a ceną maksymalną dla każdego punktu poboru energii.”</i></p> <p>poprzez dodany fragment <i>„lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3,”</i> budzi wątpliwość interpretacyjną, ponieważ produkt, o którym mowa w przykładzie będzie miał wyznaczoną dokładną cenę na koniec 15.12.2022 r. czyli de facto będzie miał ostateczną „cenę określoną po dniu 14 października 2022r.”. Jednocześnie zakupy energii dla klienta następowały systematycznie w okresie 01.01-15.12.2022 r., w tym w okresie najwyższych cen, a rekompensata zgodnie z proponowanym art. 8 ust. 6 Ustawy o Cenach Energii dla tego przykładu odnosiłaby się do bieżących cen, co byłoby niewspółmierne do dokonywanych zakupów i poniesionych w związku z tym kosztów.</p> <p>W związku z powyższym dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych proponujemy modyfikację art. 8 ust. 9 Ustawy o Cenach Energii jak poniżej:</p> <p><i>„9. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, w odniesieniu do rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych, lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3 w okresie od dnia 24 lutego do dnia 14 października 2022 r, w zakresie dostaw energii elektrycznej zrealizowanych od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r., przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu</i></p>
--	---

		<p><i>i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym, zwaną dalej „ceną umowną”, w zakresie ograniczonym do sumy składowych ceny umownej, o których mowa w ust. 10, zwanym dalej „zakresem referencyjnym ceny umownej”, a ceną maksymalną.”,</i></p> <p>W takiej sytuacji brzmienie proponowanego art. 8 ust. 9 Ustawy o Cenach Energii byłoby jednoznaczne do zastosowania w umowach, w których mechanizm wyznaczania ceny jest taki jak w przykładzie.</p>
4.	<p>Uwaga dot. art. 22 Ustawy o Cenach Energii, zmienianej w art. 61 Ustawy o Cenach Gazu</p>	<p>W uchwalonej i przekazanej do Senatu Ustawie o Cenach Gazu wprowadzono zmianę w art. 22 pkt 1 lit a ustawy o Cenach Energii:</p> <p>„w art. 22 w pkt 1 po wyrazach „1 MW” dodaje się wyrazy „lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 3 MW, w przypadku, gdy wytwórca energii elektrycznej posiada więcej niż jedną jednostkę wytwórczą, przy czym moc zainstalowana elektryczna żadnej z tych jednostek jest nie większa niż 1 MW”;</p> <p>Dyskryminuje ona wytwórców, którzy prowadzą działalność w wielu jednostkach wytwórczych w ramach jednej spółki, a w nieuzasadniony sposób promuje tych, którzy dla każdej jednostki wytwórczej zarejestrowali odrębną spółkę należącą do tej samej grupy kapitałowej (lub spółki matki).</p> <p>Ponadto, zmiana powoduje kolejne wątpliwości interpretacyjne, ponieważ nie wiadomo, czy wyłączenie ma charakter podmiotowy, tj. dotyczy tylko tego wytwórcy, który ma we wszystkich instalacjach łączną moc poniżej 3MW, czy obejmuje instalacje należące do jednego wytwórcy o łącznej mocy poniżej 3 MW (bez względu na łączną moc pozostałych instalacji należących do tego wytwórcy).</p> <p>Proponujemy zatem następujący zapis:</p> <p>„w art. 22 w pkt 1 po wyrazach „1 MW” dodaje się wyrazy „bez względu na liczbę jednostek wytwórczych należących do jednego wytwórcy”.</p>
5.	<p>Uwaga dot. art. 23 i 24 Ustawy o Cenach Energii, zmienianej w art. 61 Ustawy o Cenach Gazu</p>	<p>Wśród wielu potrzebnych zmian w Ustawie o Cenach Energii ” jednak nie zostały wprowadzone postulowane przez rynek, w tym zwłaszcza spółki obrotu energią, zmiany w zakresie Odpisu na Fundusz.</p> <p>Wyliczenie miesięcznego Odpisu na Fundusz powinno uwzględniać fakt, iż w niektóre dni tygodnia oraz dni świąteczne różnica opisana wzorem z art.23 ust.2 Ustawy o Cenach Energii może być ujemna. Tym samym w trakcie miesiąca odpisy ujemne powinny być potrącane z odpisami dodatnimi. Obecna sytuacja skrajnie negatywnie wpływa na płynność Spółek Obrotu Energią Elektryczną (a w dłuższej perspektywie także na wypłacalność) i na pewno jest działaniem wykraczającym poza literę i cel Rozporządzenia Rady UE 2022/1854.</p>

W związku z powyższym Konfederacja Lewiatan proponuje następujące zmiany w art.23 i 24 Ustawy o Cenach Energii:

- Zmiana w art.23 ust.1 – wykreślenie słowa: „**dotatniej**”;
- Art.24 ust.1 – dodanie zwrotu: „Podmioty, o których mowa w art.21, przekazują na rachunek Funduszu sumę, **o ile jest dodatnia**, odpisów na Fundusz za dany miesiąc kalendarzowy....”

Uzasadnienie:

Odpis na Fundusz z tytułu sprzedaży energii do odbiorców końcowych jest wyliczany każdego dnia, a wskazanym byłoby, aby okresem rozliczeniowym odpisu na fundusz był okres miesięczny. Argumentem jest zróżnicowanie cen zakupu energii przez przedsiębiorstwo obrotu i zapotrzebowania klientów w poszczególnych dniach przy jednoczesnym ustalaniu jednej ceny sprzedaży z klientem w okresie rozliczeniowym (w większości miesięcznym). Zastosowane obecnie rozwiązanie wydaje się nie oddawać intencji Ustawodawcy w zakresie akceptowanego poziomu marży określonego w ustawie i rozporządzeniu – brak kompensowania dni, w których następuje odpis z dniami, w których spółka ponosi stratę w kolejnych dniach miesiąca.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 Ustawy o Cenach Energii odpis na Fundusz przekazywany przez podmioty, o których mowa w art. 21, stanowi iloczyn wolumenu sprzedaży energii elektrycznej oraz dodatniej różnicy średniej ważonej wolumenem ceny rynkowej sprzedanej energii elektrycznej oraz średniej ważonej wolumenem limitu ceny sprzedanej energii elektrycznej, gdzie wszystkie wartości są określane na dzień obliczenia odpisu na Fundusz.

Co istotne odpis na Fundusz przekazywany jest również przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną (art. 21 ust. 2 Ustawy o Cenach Energii).

Te rozwiązania stanowią zagrożenie utraty płynności i wypłacalności przez spółki obrotu hurtowego oraz dalszego ich funkcjonowania. Ze względu na szczególną architekturę rynku energii, problemy finansowe spółek obrotu przenoszą się na setki instalacji OZE, które tylko za ich pośrednictwem mogą sprzedawać wytworzoną we własnych instalacjach energię elektryczną. Ten specyficzny dla rynku energii model handlu hurtowego wynika z wyjątkowego charakteru energii elektrycznej jako towaru, którego nie magazynuje się w znaczących ilościach, przepływy energii odbywają się natychmiast, w czasie rzeczywistym bez opóźnień, a system elektroenergetyczny jest sterowany centralnie i wymaga ciągłej regulacji i rezerwowania.

Stąd liczne źródła OZE, które nie są w stanie zapewnić sterowalności, bilansowania, rezerwowania mocy i innych usług regulacyjnych wymaganej dla bezpiecznej pracy KSE, mogą uczestniczyć w rynku hurtowym energii tylko za pośrednictwem wyspecjalizowanych spółek obrotu. Spółki te agregują produkcję z wielu OZE i ponoszą ryzyko związane z odchyleniami produkcji od prognoz. W tym celu zmuszone są one do działań o charakterze finansowym

	<p>zabezpieczającymi przed ryzykiem niedokontraktowania i konieczności odkupu niedostarczonej przez OZE energii w czasie rzeczywistej dostawy (tzw. hedging). To samo dotyczy ryzyka przekontraktowania, gdzie z kolei sprzedaż może odbywać się po bardzo niskich cenach chwilowych (spotowych).</p> <p>W efekcie spółka obrotu działająca na rzecz OZE nie sprzedaje kupionej z OZE energii według schematu:</p> <p style="text-align: center;">Cena sprzedaży = cena zakupu + marża,</p> <p>co sugerują przepisy dot. odpisów.</p> <p>Odpisy na Fundusz opierają się na zyskowności przedsiębiorstw obrotu w poszczególnych dniach miesiąca. Tymczasem całkowicie naturalną sytuacją jest, że w danym miesiącu spółka obrotu odnotowuje zarówno dni zyskowne, jak i te ze stratą. Może to wynikać przede wszystkim z niższej produkcji OZE wolumu objętego umową oraz ze stosowania do zabezpieczania portfela różnych produktów dostępnych na rynku (peak, base, offpeak, itp.). Ponadto, na rynku hurtowym stosowane są różne okresy rozliczeń: rynek OTC (miesięczny i dekadowy), rynek giełdowy (dobowy), rynek bilansujący (dekadowy). Różnorodność produktów dostępnych na hurtowym rynku energii oraz znaczna zmienność cen pomiędzy poszczególnymi dniami sprawiają, że w rozbiciu dziennym często przeplatają dni, w których wykazują zysk z dniami, gdzie spółki obrotu notują stratę.</p> <p>Zaliczenie na Fundusz jedynie dni z pozytywnym wynikiem będzie prowadzić do sytuacji, w której wpłaty na Fundusz będą przewyższać nie tylko zysk spółek obrotu, ale ich możliwości finansowe, w efekcie prowadząc do ich niewypłacalności.</p> <p>Z powyższych względów Konfederacja Lewiatan proponuje odejście od ustalania odpisu na Fundusz odrębnie dla każdej doby na rzecz ustalenia miesięcznego. Takie rozwiązanie uchroni ww. podmioty przed zagrożeniami, jednocześnie zapewniając wpływy do Funduszu odpowiadające rzeczywistym warunkom rynkowym.</p> <p>Proponowana poprawka nabiera szczególnego znaczenia i jest bardzo ważna dla kontynuacji działalności przez liczną spółkę obrotu w związku z zapisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 2022 r. w sprawie sposobu obliczania limitu ceny (Dz.U. z 2022, poz. 2284). Jeżeli intencją ustawodawcy było limitowanie marży przedsiębiorstw obrotu do wskazanych w par. 3 ww. Rozporządzenia poziomów, to obliczanie odpisu na Fundusz dla okresów miesięcznych w pełni realizuje ten cel. Dodatkowo, taki tryb w znaczący sposób upraszcza wyznaczanie poszczególnych wielkości niezbędnych do obliczenia odpisu, co istotnie ograniczy zakres pracy i ilość przetwarzanych danych zarówno po stronie przedsiębiorstw obrotu, jak i zarządcy rozliczeń. Odpisy na Fundusz są i tak przekazywane są miesięcznie.</p>
--	--

6.	<p>Uwaga dot. dodanego art.25a Ustawy o Cenach Energii, zmienianej w art.61 Ustawy o Cenach Gazu</p>	<p>W dodawanym art. 25a ust. 2 Ustawy o Cenach Energii został określony zbyt krótki termin w którym może zostać dokonana korekta sprawozdania i odpisu na Fundusz. Ewentualne przyczyna korekty może się bowiem ujawnić również po 31 marca 2024 r., np. PSE w odniesieniu do transakcji na Rynku Bieżącym może przestać korektę w terminie do 15 miesięcy po dniu dostawy. Dlatego uzasadnione jest wydłużenie tego terminu do 30 kwietnia 2025 r.</p> <p>Jednocześnie przepis ten jest błędnie zredagowany w zakresie odwołania do możliwości złożenia korekty do dnia rozpoczęcia przez Prezesa URE kontroli, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy – taka redakcja sprawia bowiem, że rozpoczęcie kontroli eliminuje w ogóle możliwość składania jakichkolwiek korekt, a jak to było wskazane powyżej - konieczność korekty może powstać w późniejszym okresie niezależnie od przeprowadzenia ewentualnej kontroli. Jednocześnie niezależnie od prowadzonej kontroli skutki dokonania korekty w czasie kontroli są takie same jakby korekty nie było.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy poniższą zmianę proponowanego przepisu.</p> <p><u>Propozycja zmian w art. 25a Ustawy o Cenach Energii, zmienianego w art. 61 Ustawy o Cenach Gazu.</u></p> <p>(zmiany do brzmienia art. 25a Ustawy o Cenach Energii zostały pogrubione)</p> <p>„16) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>„Art. 25a. 1. W przypadku gdy zaistniała konieczność dokonania korekty odpisu na Fundusz podmioty, o których mowa w art. 21, składają korektę sprawozdania potwierdzającego odpis na Fundusz do zarządcy rozliczeń wraz ze sprawozdaniem potwierdzającym odpis na Fundusz za miesiąc następujący po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające konieczność dokonania korekty.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>2. Korektę sprawozdania, o której mowa w ust. 1, składa się do dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 28 ust. 1, jednak nie później niż do dnia 30 kwietnia 2025 2024 r.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>3. W przypadku gdy z korekty sprawozdania, o której mowa w ust. 1, wynika, że przekazana na rachunek Funduszu wartość odpisu na Fundusz jest:</i></p>
----	---	---

		<p>1) <i>zaniżona – podmiot, o którym mowa w art. 21, w terminie 7 dni od dnia złożenia korekty sprawozdania, przekazuje na rachunek Funduszu kwotę stanowiącą różnicę między odpisem na Fundusz obliczonym zgodnie ze skorygowanym sprawozdaniem a odpisem na Fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1;</i></p> <p>2) <i>zawyżona – podmiot, o którym mowa w art. 21:</i></p> <p>a) <i>poniejsza odpis na Fundusz w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została złożona korekta sprawozdania, będąca podstawą do obliczenia kwoty pomniejszenia równa różnicy między odpisem na Fundusz obliczonym w korekcie sprawozdania a odpisem na Fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1,</i></p> <p>b) <i>podmiot, o którym mowa w art. 21, składa wniosek do zarządcy rozliczeń o zwrot przekazanej nadwyżki, w przypadku gdy ta kwota dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 21, albo kiedy korekta sprawozdania została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku.</i></p> <p>4. <i>W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 21 nie dokonał wpłaty w terminie o którym mowa w ust. 3 pkt 1, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia upływu tego terminu.</i></p> <p>5. <i>Do korekt sprawozdań, o których mowa w ust. 1, art. 26–28 stosuje się odpowiednio.”;</i></p>
7.	<p>Uwaga dot. zmiany art. 7 ust. 9 Ustawy Prawo Energetyczne dokonywanej w art. 35pkt 2 Ustawy o Cenach Gazu</p>	<p>Konfederacja Lewiatan dostrzega potrzebę zaproponowanego doprecyzowania przepisów w zakresie art. 7 ust 9 ustawy Prawo Energetyczne w zakresie odmowy przyłączenia z przyczyn ekonomicznych, jednak zwracamy uwagę na brak procedury odwoławczej. W związku z tym wnioskujemy o uzupełnienie przepisu o możliwość ustalania opłaty za przyłączenie w drodze decyzji Prezesa URE, jeżeli podstawą odmowy przyłączenia jest brak warunków ekonomicznych, a strony nie dojdą do porozumienia co do wysokości opłaty, poprzez uzupełnienie w zakresie:</p> <p>Art. 35 pkt 2 lit. g i h Ustawy stanowi, że:</p>

		<p>„g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w ust. 1, może zawrzeć umowę o przyłączenie do sieci ustalając w tej umowie opłatę za przyłączenie w wysokości uzgodnionej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do sieci. Przepisów ust. 8 pkt 1 i 2 oraz pkt 3 lit. a nie stosuje się.”,</p> <p>h) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:</p> <p>„9a. Budowę i rozbudowę odcinków sieci służących do przyłączenia instalacji należących do podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci może – w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem energetycznym – zapewnić podmiot ubiegający się o przyłączenie.”;</p> <p>Postulujemy rozszerzenie punktu h) poprzez uzupełnienie:</p> <p>h) po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9f w brzmieniu:</p> <p>„9a. Jeżeli, w przypadku odmowy przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, przedsiębiorstwo energetyczne i podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci nie dojdą do porozumienia co do wysokości opłaty za przyłączenie w ciągu 30 dni od dnia dostarczenia podmiotowi ubiegającemu się o przyłączenie do sieci informacji, o której mowa w ust. 12 zd. 2, podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci może, w terminie 30 dni po upływie tego terminu, wystąpić do Prezesa URE z wnioskiem o ustalenie wysokości tej opłaty.</p> <p>9b. Prezes URE ma prawo żądania przedstawienia przez przedsiębiorstwo energetyczne wszelkich dodatkowych informacji i dokumentów niezbędnych do ustalenia wysokości opłaty za przyłączenie, wyznaczając termin na ich przedłożenie nie dłuższy niż 30 dni.</p>
--	--	--

		<p>9c. Prezes URE ustala wysokość opłaty za przyłączenie w drodze decyzji. Stronami postępowania w sprawie wydania tej decyzji są wyłącznie przedsiębiorstwo energetyczne oraz podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci.</p> <p>9d. Decyzja Prezesa URE podlega natychmiastowemu wykonaniu. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji - przepis art. 47952 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.5)) nie stosuje się.</p> <p>9e. Jeżeli podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci zażąda zawarcia umowy o przyłączenie do sieci w terminie 30 dni od dnia doręczenia temu podmiotowi decyzji, o której mowa w ust. 9c, lub, w przypadku wniesienia odwołania przez ten podmiot, w terminie 30 dni od dnia ostateczności tej decyzji, przedsiębiorstwo energetyczne zobowiązane jest do zawarcia tej umowy, ustalając w niej opłatę za przyłączenie w wysokości ustalonej w decyzji Prezesa URE. Przepisów ust. 8 pkt 1 i 2 oraz pkt 3 lit. a nie stosuje się.</p> <p>9fa. Budowę i rozbudowę odcinków sieci służących do przyłączenia instalacji należących do podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci może – w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem energetycznym – zapewnić podmiot ubiegający się o przyłączenie.”;</p> <p>Analogiczne rozwiązanie funkcjonuje w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. Zaproponowane uzupełnienie służyć będzie zapewnieniu równorzędnego dostępu do informacji i równoważeniu interesów uczestników rynku.</p>
8.	<p>Uwaga dot. ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa</p>	<p>Postulujemy następujące brzmienie artykułu dot. ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1537 i 1723):</p>

	<p>paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1537 i 1723), zmienianej w art.38 Ustawy o Cenach Gazu</p>	<p>„W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1537 i 1723) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) art. 70c ust. 1 przyjmuje brzmienie:</p> <p>1. W terminie do dnia 30 września 2024 r. przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, z wyjątkiem przedsiębiorstw lub podmiotów, które zleciły w całości utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego innemu podmiotowi na podstawie art. 24b mogą zlecić Agencji, na podstawie umowy, wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Przepisy art. 24b ust. 1a–5 i 9–11 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2) w art. 70c w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:</p> <p>„3) od dnia 1 października 2023 r. do dnia 30 września 2024 r. – w terminie do dnia 1 sierpnia 2023 r., a umowa powinna zostać zawarta do dnia 15 września tego roku.”.</p>	
<p>Uwagi szczegółowe</p>			
<p>9.</p>	<p>Art. 35 pkt. 9 lit. a Ustawy o Cenach Gazu</p>	<p>9) w art. 62b:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 2:</p> <p>– lit. b otrzymuje brzmienie:</p> <p>[...]</p> <p>– w lit. d w tiret osiemnaste dodaje się przecinek i dodaje się tiret dziewiętnaste i dwudzieste w brzmieniu:</p> <p>„– związkami zawodowymi, o których mowa w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U.</p>	<p>Rosnące ceny energii i gazu mają istotny wpływ na krajowych producentów i dystrybutorów leków. Paliwa gazowe są szeroko wykorzystywane w procesie produkcji leków i substancji czynnych.</p> <p>Znaczący wzrost cen znajduje swoje odzwierciedlenie w podwyższonych kosztach funkcjonowania zakładów produkcyjnych, co przekłada się na wzrastający finalny koszt wytworzenia produktów leczniczych. Celem zrekomensowania kosztów producenci będą musieli zwiększyć ceny produktów leczniczych bądź operować poniżej rentowności, co w każdym przypadku może</p>

		<p>z 2022 r. poz. 854), w zakresie, w jakim zużywają paliwa gazowe na potrzeby podstawowej działalności,</p> <p>- podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie wytwarzania produktów leczniczych lub substancji czynnych lub obrotu hurtowego produktami leczniczymi”</p>	<p>zmniejszyć dostępność przystępnych cenowo leków dla polskich pacjentów.</p> <p>Produkcja i dystrybucja farmaceutyczna w Polsce jest wysoce zależna od cen paliw gazowych. Paliwa te są szeroko wykorzystywane do wytwarzania leków i substancji czynnych. Każdy zakład produkcyjny posiada szeroki zakres urządzeń i systemów, które mają na celu zapewnić efektywne sterowanie produkcją, przy jednoczesnym zachowaniu odpowiedniej jakości produktów leczniczych.</p> <p>Podwyżki cen mogą skutkować ograniczeniem produkcji produktów leczniczych i substancji czynnych, a tym samym doprowadzić do ograniczeń w ich dostępności.</p> <p>Bezpieczeństwo lekowe Polski, rozumiane jako zdolność do utrzymania i uzupełniania zdolności produkcji i dystrybucji leków na potrzeby własnej populacji pacjentów oraz uchodźców wojennych, wymaga w tej sytuacji szczególnej ochrony.</p>
--	--	--	--

KL/504/250/AB/2022